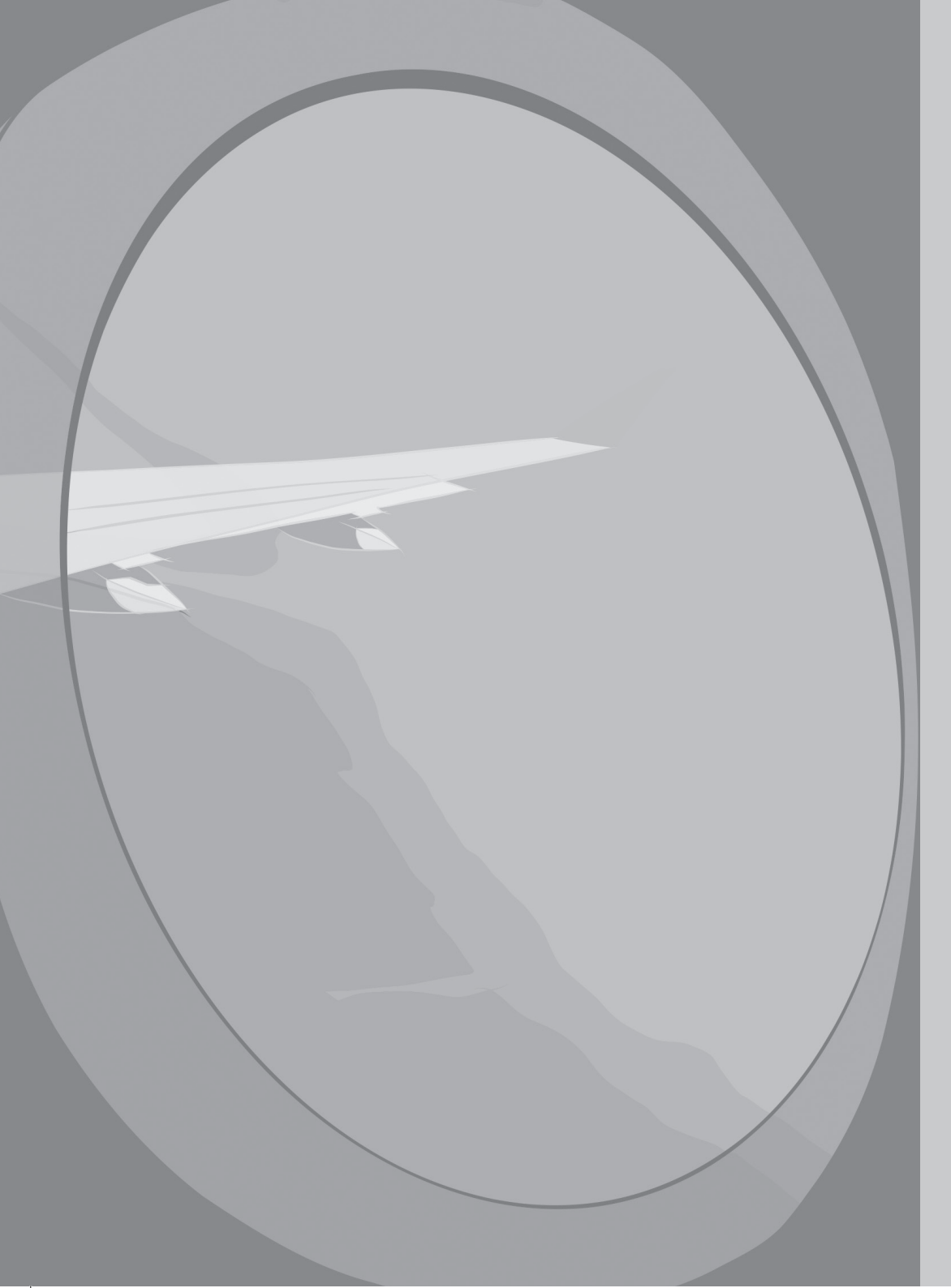

Kas tu būsi, kad izaugsi jeb

**Ceļojums ar
NOSLĒPUMU**

IEVA SAMAUŠKA

Kas tu būsi, kad izaugsi jeb

Ceļojums ar
NOSLĒPUMU

ZVAIGZNE ABC

821.174-93

Sa 420

Māksliniece **Una Leitāne**

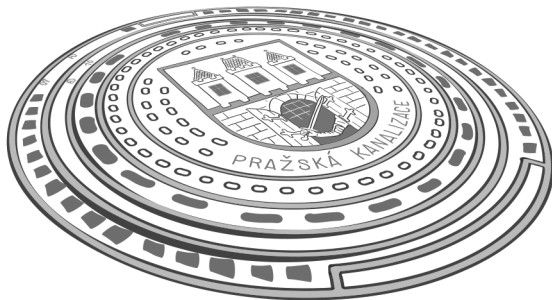
Šis ir ar autortiesībām aizsargāts darbs.

Darba reproducēšana vai jebkāda cita neatļauta izmantošana ir autortiesību pārkāpums. Par autortiesību pārkāpšanu ir paredzēta atbildība Krimināllikuma 148. pantā.

© Ieva Samauska, 2023

© Literārā apdare, izdevums, mākslinieciskais noformējums,
Apgāds Zvaigzne ABC, 2023

ISBN 978-9934-31-360-8

ŠOKOLĀDES LAIME

Ir pagājusi ziema un pienācis pavasaris, kas solās būt neatkārtojams. Jo nākamnedēļ skolā sāksies brīvlaiks, un Jānītis kopā ar vectētiņu dosies uz Prāgu, turpretī tētis tieši tajā laikā būs aizlidojis uz Kipru, savukārt mammai paredzētas vairākas tikšanās. “Jūs ielūdz Agnese Krūzkopa” – viņš redzēja uz rakstāmgalda kaudzīti glīti nodrukātu afīšu ar krāsainu mammas fotogrāfiju.

– Pavadīsim kopā brīnišķīgu laiciņu, – vectēvs apgalvo, un Jānītis tic, ka tā arī būs. Īpaši tāpēc, ka vectētiņš šo ceļojumu ir laimējis. Turklāt nevis vienai, bet divām personām.

“Nopirku savu mīļo sāļās karameles šokolādi, turpat pie kases aizpildīju loterijas kartīti, kā ieteica pārdevēja, un jau pēc divām

nedēļām man zvanīja daiļa dāma – katrā ziņā viņas balss izklausījās daiļa – un sacīja, lai meklēju čemodānu,” vectētiņš vēlāk stāstīja. “Domāju, 1. klasi būsi gandrīz pabeidzis, kur es dabūšu labāku otru braucēju par tevi, Jānīt!”

“Vai tad Alberts nebija ar mieru braukt?” Jānītis apvaicājās.

Alberts ir vectētiņa draugs un cīņubiedrs. Vēl tagad viņi atcerējās, kā pagājušajā gadā vectētiņš kopā ar Albertu apgāza plauktu

pārtikas veikalā un abi nokļuva slimnīcā – viens ar lauztu, otrs ar izmežģītu kāju.

Vectētiņš pēc šī jautājuma izteiksmīgi nopūtās.

“Alberts ir slinks kā kaķis saulē,” viņš paskaidroja. “Un kaķiem, kad tie guļ izlaidušies saulē, nekāda Prāga nav ne prātā.”

Jānītis par to galīgi nenoskumst. Jo, ja Alberts brauktu, viņš nekur netiktu. Turklāt Jānītis ļoti vēlas uzzināt vairāk par pilsētām, kādas ir pasaulē. Un par cilvēkiem, kuri tajās dzīvo. Un varbūt vēl par profesijām, kādās viņi strādā. Lai beigās viņam būtu skaidrs, par ko tieši viņš varētu kļūt, kad izaugs liels.

“Man jau ir vairākas idejas. Bet es nezinu, par ko es patiešām gribēšu būt, kad izaugšu liels. Varbūt es varētu būt Prāgas mērs?” Jānītis prāto, kad viņi rīta pusē ar vectētiņu vēl ieliek čemodānā pēdējās nepieciešamās

lietas. Tādas kā zobubirste un zobupasta. Un
čības. – Šīs lietas čemodānā vienmēr jāliek
pēdējās, – apgalvo vectēvs, vilkdams ciet
rāvējslēdzēju.

Pēc tam viņi izsauc taksi.

– Jānīt, nečammājies, lidmašīna negai-
dīs, – vectēvs atkārtο jau kuro reizi. Bet to
viņš saka vairāk pats sev, jo Jānītis jau sen ir
gatavs.